

officielle Statistik. Det er umuligt saadan, som Priserne ligger nu i Forhold til tidligere, det maatte gøres gennem en Optælling af Stykker og Tons o. s. v., en ren materiel Optælling. Det kan intet enkelt Menneske gøre, det maatte et Par statistiske Bureauer tage fat paa. Men det er den første Opgave, der foreligger, hvis man virkelig vil klargøre Situationen.

Det skal altsaa ingen Bebrejdelse være, naar jeg siger, at den højtærede Statsminister i sin Tale ikke er naaet til fuld Erkendelse heraf, hvilket jo er det første, man maa gøre, naar man i det hele taget vil bedre Tilstandene. Men Erkendelsen var paa March, Statsministeren var fremme i den rigtige Retning, naar han sagde, at det er ikke Deflationen alene, der gør det, det er den sammen med en hel Mængde Ting. Men han medtog ikke det, der er det vigtigste af alt, og som det dog, som jeg har vist, er muligt gennem et Par Tal at belyse indirekte ved at vise Udfaldet af Europas Eksport til de amerikanske Stater og Japan nu i Sammenligning med Tiden før Krigen.

Naa, naar man tænker over disse Ting, vænner man sig efterhaanden til at give Tid. Det vil komme alt sammen, det er allerede langt fremme i Forhold til, hvad det var for faa Aar siden. Det vil komme alt sammen, Tidens Tryk vil blive stærkere og stærkere, det vil tvinge Hovedet op af Busken paa Menneskene og tvinge dem til at undersøge, hvad der i Virkeligheden er i Vejen. Men ogsaa med denne begyndende Erkendelse, ogsaa saaledes som man nu ser paa det efter Statsministerens Tale, vil jeg sige, at jeg synes, der ligger en hel Del brugeligt i disse Forslag. Der er Garantien for Kredit til Rationalisering af de forskellige Bedrifter, som trænger til det; det synes jeg er noget godt. Der er Eksportkredit, det synes jeg ligeledes er noget godt, der er Støtte til Agitation for Eksport, der er Tilskuddene til Indkøb af Materiel her i Landet o. s. v. Jeg synes, der er en hel Del, som kan bruges, og som det nok var værd at undersøge nærmere og diskutere i et Udvalg.

Men det kan ikke nytte at ville se bort fra det, Stemningen her har været sur og gnaven, og man har oprigtigt talt ingen Grund til at vente, at der skal komme noget ud af det. En Grund dertil er nu for Resten ogsaa, at Parti-Tonen, forekommer det mig, har været stærkere fremherskende under denne Diskussion, end der er nogen som helst Grund til under Hensyn til Problemets Betydning for alle, ganske uanset Partiet, og under Hensyn til Situationens hele Alvor. Og man er jo nødt til at sige, at

her begyndte den ærede Ordfører for Socialdemokratiet. Han lod ikke nogen Lejlighed gaa forbi til at fortælle, hvad Kapitalisterne var for noget. Jeg mindes f. Eks. den Ytring af ham, at naar man siger, at Nødarbejderne krævede et Tilskud af 2 000 Kr. pr. Mand, tror jeg det var, saa udsaar man Klassehad.

Naa, jeg skal ikke gaa videre ind paa den Bane, men jeg vil dog gerne spørge det ærede Medlem, hvad han saa tænker følgende er: Da han skal forklare Løn-fondteorien, siger han, at den betød, at Arbejderne skulde nedsætte deres Krav saa langt som muligt, for at Arbejdsgivernes Gevinst kunde blive saa stor som muligt. Nu kan vi dog maaske blive enige om, at Løn-fondteorien forudsætter, at ud af den Kapital, som findes i Øjeblikket, er der kun en vis Procentdel, som kan anvendes til Lønninger. Denne Forudsætning — denne gale Forudsætning, men endin, denne Forudsætning gaar Theorien ud fra, og saa siger den: følgelig kan det ikke nytte noget, at Arbejderne vil have mere i Løn; hvis Arbejderne i et Fag faar mere i Løn, saa maa de i et andet Fag aa mindre i Løn, for der er kun saa og saa meget at betale Løn ud af, den eneste Maade, der kan blive mere paa, er, at Kapitalen forøges, saa forøges altsaa ogsaa den Part af den, som nu ud fra Datidens Opfattelse efter Naturens Orden, om jeg saa maa sige, var anvist til Arbejdslønninger.

Men dette omsatte altsaa det ærede Medlem i en Definition som denne, at Arbejderne skal nedsætte deres Krav saa langt som muligt, for at Arbejdsgivernes Gevinst kan blive saa stor som muligt. Hvem siger det? Hvor staaer det i Løn-fondteorien? Jeg har aldrig faaet det ud af den, og det kan intet Menneske faa ud af den. Jeg spørger bare det ærede Medlem: er det at saa Klassehad, eller hvad vil det ærede Medlem kalde det? Hvorfor kan vi ikke faa den Definition af Løn-fondteorien, naar det ærede Medlem har Lyst til at operere med den her, som man læser paa alle Læreanstalter?

Saa er der ogsaa en anden Ulykke ved disse Forslag, og det er, at Pengene skal skaffes paa denne bestemte Maade ved at tage dem fra en lille Kreds, der menes at have tjent ved Deflationen. Hvis det var, hvad jeg ingen Grund har til at tvivle om, den højtærede Statsministers virkelige Ønske at faa noget ud af dette her, saa forstaaer jeg ikke, at han har foreslaaet at ville tage Pengene derfra, for hvordan Statsministeren ser paa det eller ikke ser paa det, kan han sige sig selv i Forvejen,